

Durmuş Hocaoğlu

Ey Türkler! Susmayınız!

Yeniçağ, “Analiz” ., 20 Ekim 2006, Cuma., s.13
“Analiz” Sıra No: 457; 2006-119; Ekim-08

YENİÇAĞ

Ey Türkler!

TBMM'nin “Fransa'yı Kınama” kararını beğendiniz mi?

Ben beğenmedim; çok yetersiz, yetmez, yetebilemez: Dik-dik konuşması gereken yerde sesi soluğu zayıf çıkıyor.

Ne demek “kınama”? Adamlar Sizi alenen topyekûn hiçe sayıyor, kaale almıyor, “adam” yerine koymuyor, Sizin meclisiniz ise kınıyor; öyle mi? Üstelik, içtimâya iştirâk eden hepi topu altmış “milletvekili” ile! Ya Siz'den, nâmûsunuzu, hakkınızı, hukukunuzu korumak üzere and içip yemin kase ederek vekâlet almış olan diğerleri nerede bu zevâtın? Ölüm döşeğinde bile olsa bulunması anşart vazîfesi olan bu içtimâdan, hangi mühim mâzeretlerine binâen kendilerini muaf addettiler?

Ey Türkler!

Bu meclisin bütün üyeleri “vekîl”dir, Sizler ise “asîl”; asîlin olduğu yerde vekîlin hükmü yoktur! Ne zaman vekillerinizden hesap soracak ve asîl olarak bizzat Siz konuşacaksınız?

Ey Türkler!

Sizi, geçen sene bu vakitlerde îkaz etmiştim:

“Liyâkatınızı kaybetmek ve uyuşmak üzeresiniz. Sakın ha!” demiştim.

“Bu da geçer, demeyiniz! Sakın ha!” demiştim.

Ve sonra da “Milletler yükseldiği yerden düşer” demiş, ve eklemiştin:

“Ammâ, düştüğü yerden de yükselir.”

Çünkü, demiştim ki, “Sizlerde yüксеlecek güç var; sizde her şey var. Yeter ki gerçek ile sahteyi, gerçek aydın ile propagandistleri ve lobicileri, gerçek lider ile fareli köyün kavalcılarını ayırdedebilecek bir bilinç ve ferâsete kavuşunuz; gücünüzü keşfediniz ve irâdenizi hareket geçiriniz.”

Ey Türkler!

Yoksa, propagandistlerin, lobicilerin, fareli köyün kavalcılarının pis ağızlarını mı dinliyorsunuz?

Ey Türkler!

Nerede bilinciniz, ferâsetiniz ve irâdeniz?

Felç mi geçirdiniz?

Ey Türkler!

Sesiniz zayıf; yoksa Siz de vekilleriniz gibi misiniz? Neye yorayım? Patlamaya hazır bir volkanın, enerji biriktiren bir fay hattının sessizliği midir bu, yoksa boyun eğmeye hazırlanmanın mı?

Susmayınız Allah aşkına, ve bana bir cevap veriniz!

Ama sakın ikincisini söylemeyiniz; sakın!

★★★

Ey Türkler!

Benim derdim ne Fransa ve Fransızlar, ne Ermenistan ve Ermeniler ve ne de bir başkası ile; benim derdim Sizler ile.

Bunun içindir ki, Ey Türkler, Sizi bir kere daha ikaz ediyorum:

Hani Câhız demişti ya, “Türk bağırdığında erkek arslan kan kusar” diye; öyle konuşunuz:

Konuşunuz; “Türk” gibi!

Konuşunuz; gök gürlemesi gibi!

Konuşursanız size nefretleri artar, ama itiraf edemeyecekleri bir saygı kazanırsınız nazarlarında; itiraf edemeyecekleri bir saygı. Susarsanız, “İşte Türkler bu kadar; eğiliyorlar” dedirtirsiniz, âferin alırsınız, ama saygınız gider.

Ey Türkler!

Eğilmeyiniz!

Ey Türkler!

Susmayınız!

Susarsanız daha bile fazlasına müstahak olursunuz!

★★★

Ey Türkler!

Sizi bir kere ve bir kere daha ikaz ediyorum

Sizi, kanayan vicdânınız olarak, hiç rahat bırakmayacağım.

